

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 817

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 noiembrie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
DECRETE		
1.705. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor funcționari publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri din Administrația Națională a Penitenciarelor — Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești	1-2	unele măsuri adiacente și ale art. 13 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război..... 2-4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 1.232 din 6 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și		Decizia nr. 1.265 din 8 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 din Codul de procedură penală 4-5
		Decizia nr. 1.303 din 13 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 67 și 68 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente 5-7
		Decizia nr. 1.346 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 alin. 2 din Codul de procedură penală 7-8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor funcționari publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri din Administrația Națională a Penitenciarelor — Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 4 și ale art. 11 pct. IX.4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile ministrului justiției și libertăților cetățenești,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art 1. — Pe data de 1 decembrie 2009 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și

subofițeri prevăzuți în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2009 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special cu grade

profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri prevăzuți în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2009 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru

rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri prevăzuți în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 17 noiembrie 2009.
 Nr. 1.705.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.232

din 6 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale art. 13 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale art. 13 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, excepție ridicată de Elena Cerce în Dosarul nr. 1.731/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde autoarea excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că autoarea excepției a depus o cerere prin care precizează că înțelege să nu mai susțină critica referitoare la neconstituționalitatea prevederilor art. 13 din Legea nr. 44/1994, iar în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din titlul XIII al Legii nr. 247/2005, solicită admiterea acesteia.

În ședința publică, autoarea excepției își menține cererea de renunțare la judecarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 44/1994.

Reprezentantul Ministerului Public arată că soluționarea excepției de neconstituționalitate este de ordine publică, astfel că autorul nu poate renunța la aceasta.

Curtea, deliberând, respinge cererea autoarei excepției privind renunțarea la soluționarea acesteia, întrucât, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992, în fața Curții Constituționale nu sunt aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la stingerea procesului.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autoarei excepției. Aceasta solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din titlul XIII al Legii nr. 247/2005, pentru argumentele prezentate în notele scrise aflate la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din titlul XIII al Legii nr. 247/2005, arătând că se impune menținerea jurisprudenței existente cu privire la aceste prevederi legale, și de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 44/1994, întrucât se critică modalitatea de aplicare a acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.731/3/2009, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale art. 13 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Elena Cerce într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de emitere a unui titlu de proprietate.

În motivarea excepției autoarea acesteia arată că prevederile art. 5 din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 îi „răpesc dreptul la apel”, fiind nemulțumită de eliminarea unui grad de jurisdicție în procesele funciare. Referitor la prevederile art. 13 din Legea nr. 44/1994, solicită Curții Constituționale să stabilească dacă acestea sunt obligatorii sau au doar caracter de recomandare.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac și că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. De asemenea, precizează că instanța de contencios constituțional nu își poate asuma rolul de a crea, abroga sau modifica o normă juridică.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 din titlul XIII — „Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, care are următorul cuprins:

— Art. 5: „(1) Hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în procesele funciare în primă instanță sunt supuse numai recursului. Hotărârile definitive și irevocabile susceptibile de înscriere în cartea funciară sunt comunicate din oficiu de către instanța de judecată birourilor de carte funciară.

(2) Prin derogare de la art. 264 din Codul de procedură civilă, motivarea hotărârilor pronunțate în cadrul proceselor funciare trebuie făcută în maxim 7 zile de la pronunțare.

(3) Punerea în executare a hotărârilor judecătorești pronunțate în procesele funciare este scutită de la plata taxelor de timbru și a timbrului judiciar. Creditorul va achita până la 20% din cheltuielile de executare silită, inclusiv onorariul executorului judecătoresc, urmând ca diferența să fie obținută de executorul judecătoresc direct de la debitor, odată cu avansul achitat.”

Din modul de formulare al excepției rezultă, însă, că autoarea critică doar constituționalitatea prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi, asupra acestora urmând să exercite Curtea controlul de constituționalitate.

De asemenea, constituie obiect al excepției și prevederile art. 13 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 28 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următoarea redactare:

— Art. 13: „(1) Veteranii de război, cărora le-au fost acordate ordine și medalii pentru faptele de arme săvârșite pe câmpul de luptă, beneficiază de următoarele drepturi, dacă nu le-au primit prin alte legi de împroprietărire de la data decorării până în prezent și cu dovedesc cu acte legale dreptul solicitat:

a) cei decorați cu Ordinul Mihai Viteazul sau Ordinul Virtutea Aeronautică cu spade, clasa Cavaler:

— împroprietărire cu un lot de 5 ha teren agricol, din rezerva creată conform Legii fondului funciar nr. 18/1991 în localitatea de domiciliu sau un loc de casă de 500 m² în municipiul, orașul sau comuna în care domiciliază decoratul;

— cei decorați cu Ordinul Mihai Viteazul, de o rentă lunară echivalentă cu solda de bază a unui sublocotenent, compusă din solda de grad și solda de funcție la minim;

— cei decorați cu Ordinul Virtutea Aeronautică cu spade, clasa Cavaler, de o rentă lunară echivalentă cu solda de grad a unui sublocotenent;

b) cei decorați cu Ordinul Steaua României cu spade și panglică de Virtute Militară sau cu Ordinul Steaua României cu spade, Ordinul Virtutea Aeronautică cu spade, Ordinul Coroana României cu spade și panglică de Virtute Militară sau Ordinul Coroana României cu spade, Ordinul Crucea Regina Maria, Medalia Virtutea Militară de Război, Medalia Virtutea Maritimă, Medalia Virtutea Aeronautică sau Medalia Aeronautică, Medalia Serviciul Credincios cu spade, Medalia Bărbăție și Credință cu spade, Crucea Serviciul Credincios cu spade, Crucea Meritul Sanitar, precum și Medalia Virtutea Ostășească, numai dacă aceasta a fost conferită pentru fapte de arme săvârșite pe câmpurile de luptă ale primului sau celui de-al doilea război mondial ori pentru servicii deosebite aduse armatei în timp de război, în conformitate cu prevederile art. 1;

— împroprietărire cu 500 m² pentru loc de casă în municipiul, orașul sau comuna în care domiciliază sau, dacă acest lucru nu este posibil, cu 1 ha teren arabil în extravilan.

(2) Cei decorați cu ordinele sau medalii prevăzute la lit. b) beneficiază de o rentă lunară echivalentă cu 75% din solda de grad a unui sublocotenent.

(3) Veteranii de război care, din cauza deficitului de teren în localitățile unde domiciliază sau în alte localități, nu au putut fi împroprietăriți conform legii vor fi despăgubiți cu o sumă ce reprezintă contravaloarea terenului la care erau îndreptățiți conform legii.

(4) Cuantumul despăgubirilor se suportă din bugetul de stat și se actualizează anual prin hotărâre a Guvernului.”

Autoarea excepției de neconstituționalitate nu precizează care sunt dispozițiile din Constituție cărora le contravin textele de lege criticate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea prezentei excepții critică prevederile art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII — „Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare” al Legii nr. 247/2005, întrucât oferă doar posibilitatea exercitării căii de atac a recursului împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de instanțele judecătorești în procesele funciare, iar nu și pe cea a apelului.

Cu privire la această critică, instanța de contencios constituțional constată că nicio dispoziție din Legea fundamentală nu prevede obligativitatea instituirii unor căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești, ci numai dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. În jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că procesul echitabil nu presupune în mod imperios existența mai multor grade de jurisdicție și nici exercitarea acestor căi de atac de către toate părțile din proces, aceasta fiind și viziunea Curții Europene a Drepturilor Omului asupra acestui concept.

De altfel, prevederile art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, Curtea respingând ca neîntemeiată excepția. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 21 din 8 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45

din 27 ianuarie 2009, sau Decizia nr. 416 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, prin care Curtea a reținut că Legea fundamentală statuează principial, în art. 129, că, „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, iar potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

În ceea ce privește dispozițiile art. 13 din Legea nr. 44/1994, Curtea constată că nu poate da curs cererii formulate de autoarea excepției în sensul de a stabili dacă aceste prevederi de lege „sunt obligatorii sau au doar caracter de recomandare”. Curtea observă că dispozițiile de lege vizate cuprind o enumerare a drepturilor de care pot beneficia, în anumite condiții, veteranii de război cărora le-au fost acordate ordine și medalii pentru faptele de arme săvârșite pe câmpul de luptă,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Elena Cerce în Dosarul nr. 1.731/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.265

din 8 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ilieș Iuga în Dosarul nr. 867/336/2008 al Judecătoriei Rădăuți.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că autorul excepției a formulat o cerere de amânare a cauzei în vederea angajării unui apărător.

Ministerul Public se opune amânării cauzei, arătând că, față de data sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, a existat timp suficient pentru angajarea unui apărător și pregătirea apărării.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare formulată. Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 867/336/2008, **Judecătoria Rădăuți a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 401 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ilieș Iuga.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 401 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, în măsura în care se conferă competența de a se judeca revizuirea instanței care a judecat cauza în primă instanță, în speță judecătoria, în condițiile în care prima hotărâre de condamnare a fost pronunțată de către o instanță superioară în grad, respectiv tribunalul, în calea de atac a apelului.

Judecătoria Rădăuți apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că pronunțarea unor soluții diferite asupra fondului cauzei în cadrul celor două grade de jurisdicție, față de natura juridică a revizuirii, nu afectează imparțialitatea judecătorilor primei instanțe, astfel că principiile fundamentale potrivit cărora se realizează justiția sunt respectate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ilieș Iuga în Dosarul nr. 867/336/2008 al Judecătoriei Rădăuți.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.303

din 13 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 67 și 68 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Mihaela Ionescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 67 și 68 din titlul I al Legii nr. 247/2005

privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Vlad Opran în Dosarul nr. 5.226/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.226/2/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 67 și 68 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.** Excepția a fost ridicată de Vlad Opran într-o cauză civilă având ca obiect cererea formulată de autor în contradictoriu cu Autoritatea pentru Privatizarea și Administrarea Participațiilor Statului (în prezent, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului), prin care a solicitat instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să oblige A.V.A.S. de a emite o decizie prin care să-i acorde acțiuni la o valoare actualizată cu rata inflației pe data emiterii deciziei de acordare, reprezentând valoarea acțiunilor deținute de autorii săi, la societățile naționalizate în baza Legii nr. 119/1948, respectiv „Banca Marmorosch Blank & Co”, „Banca Românească” și „Banca de Credit Român”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că art. I pct. 67 și 68 din titlul I al Legii nr. 247/2005 a modificat alin. (1) și (3) ale art. 32 din Legea nr. 10/2001, care, după republicare, a devenit art. 31. Conform art. 32 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, în redactarea pe care legea a avut-o la data intrării în vigoare, respectiv 14 februarie 2001, foștii acționari și succesorii persoanelor juridice naționalizate prin Legea nr. 119/1948 sau prin alte acte normative aveau dreptul la măsuri reparatorii constând în acțiuni acordate cu precădere la societatea comercială care a preluat patrimoniul persoanei juridice naționalizate sau cu prioritate la o altă societate comercială tranzacționată pe piața de capital, iar conform alin. (3), acțiunile se acordau, la cererea persoanei îndreptățite, de către instituția publică implicată în privatizarea societății comerciale menționate la alin. (1). Arată că, prin faptul licit și voluntar al depunerii notificării adresate entităților respective, acestea au devenit debitoare ale persoanelor îndreptățite la măsurile reparatorii prevăzute de Legea nr. 10/2001, conform art. 32, fiind obligate să emită decizii de acordare a măsurilor reparatorii în termen de 60 de zile de la data notificării și să acorde, efectiv, acțiuni, la valoarea echitabilă, pentru acțiunile naționalizate în anul 1948. În continuare, arată că la data de 22 iulie 2005 s-a adoptat Legea nr. 247/2005 prin care s-au adus modificări Legii nr. 10/2001 și care, susține autorul, prin art. I pct. 67 și 68 din titlul I al legii, „a distrus drepturile câștigate sub imperiul legii vechi”, respectiv Legea nr. 10/2001, nemodificată. Susține că, după modificarea art. 32, devenit art. 31 din Legea nr. 10/2001, republicată, entitățile debitoare sunt exonerate de plata obligației prevăzute de art. 11 alin. (1) din Legea nr. 119/1948 și de art. 32 din Legea nr. 10/2001, nemodificate, adică de a plăti foștilor acționari despăgubiri la valoarea reală. Arată că, prin modificarea adusă Legii nr. 10/2001, „s-a suprimat posibilitatea ca acțiunile naționalizate să fie preschimbate cu acțiuni vii la societăți de pe piață”, fiind înlocuite cu titluri de valoare la Fondul Proprietatea — S.A., ce se pot tranzacționa pe piața de capital și care au o valoare foarte mică față de cea a acțiunilor ce trebuie să fie acordate persoanelor îndreptățite, conform art. 32 din Legea nr. 10/2001, nemodificată, și care, în speță, în ceea ce îl privește

pe autorul excepției, au fost calculate conform expertizei din dosarul instanței de fond. Consideră că textele de lege criticate „obstaculează derularea litigiilor începute sub legea veche, adică sub art. 32 din Legea nr. 10/2001 nemodificată, pentru cererile care au fost formulate în baza legii atunci în vigoare, probatoriul fiind administrat, iar actele, pe cale administrativă și contencioasă, din anul 2001 până în prezent fiind făcute cu ascultarea Legii nr. 10/2001, în vigoare între 14 februarie 2001 și 22 iulie 2005”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că modificarea sau completarea unui text de lege constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Totodată, consideră că textele de lege criticate nu îngrădesc dreptul părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, nu încalcă dreptul de proprietate și nu restrâng exercițiul unor drepturi sau libertăți, fiind edictate în conformitate cu textele constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale. Arată că instituirea unor norme prin care se reglementează modalitatea de acordare a despăgubirilor în condițiile legii speciale nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21, ale art. 44 alin. (1) și ale art. 53 din Constituție. Totodată, apreciază că acestea nu conțin norme contrare celorlalte dispoziții constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I pct. 67 și 68 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, având următorul conținut:

„67. La articolul 32, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Persoanele arătate la art. 3 alin. (1) lit. b) au dreptul la despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.”

68. La articolul 32, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Măsurile reparatorii prin echivalent prevăzute la alin. (1) se vor propune, după stabilirea valorii recalculat a acțiunilor, prin decizia motivată a instituției publice implicate în privatizarea societății comerciale care a preluat patrimoniul persoanei juridice sau, după caz, prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul în care societatea comercială care a preluat patrimoniul persoanei juridice naționalizate nu mai există, nu poate fi identificată, ori nu a existat o asemenea continuitate.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la obligația de a respecta Constituția și legile, ale art. 11 alin. (1) privind dreptul

internațional și dreptul intern, ale art. 20 alin. (2) relative la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 53 alin. (1) și (2) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, consideră că textele de lege criticate contravin și următoarelor dispoziții din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: art. 6 alin. (1) privind dreptul la un proces echitabil, art. 17 referitoare la interzicerea abuzului de drept și ale art. 18 privind limitarea restrângerii exercițiului drepturilor. De asemenea, invocă și încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, pentru următoarele considerente:

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I pct. 67 și 68 din titlul I al Legii nr. 247/2005 care au modificat alin. (1) și (3) ale art. 32 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 67 și 68 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Vlad Opran în Dosarul nr. 5.226/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.346

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 alin. 2 din Codul de procedură penală

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Osiris Design” — S.R.L. din Mărăcineni în Dosarul nr. 3.938/114/2008 al Tribunalului Buzău — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. După republicarea Legii nr. 10/2001 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, datorită renumerotării, art. 32 a devenit art. 31.

Curtea constată că asupra prevederilor art. 31 din Legea nr. 10/2001, s-a pronunțat prin Decizia nr. 144 din 5 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 14 mai 2009, în care a reținut că scopul Legii nr. 10/2001 a fost acela de a institui măsuri reparatorii în interesul proprietarilor ale căror imobile au fost preluate în mod abuziv, nu numai prin restituirea lor în natură, ci și prin stabilirea de măsuri reparatorii prin echivalent. De aceea, soluția de restituire a unor asemenea categorii de imobile, precum și stabilirea cuantumului despăgubirilor sunt rezultatul opțiunii legiuitorului și au la bază exercitarea dreptului său de a decide asupra modului de reparare a injustițiilor și a abuzurilor din legislația trecută.

Pentru considerentele cuprinse în decizia menționată nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale și din actele internaționale invocate de autor.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.938/114/2008, **Tribunalul Buzău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Osiris Design” — S.R.L. din Mărăcineni în calitate de parte responsabilă civilmente într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie luarea de măsuri asigurătorii asupra bunurilor și conturilor persoanei juridice care

are calitatea de parte responsabilă civilmente, ceea ce are ca rezultat paralizarea accesului liber al acestei persoane la activitatea ce reprezintă obiectul său de activitate.

Tribunalul Buzău — Secția penală nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Osiris Design” — S.R.L. din Mărăcineni în Dosarul nr. 3.938/114/2008 al Tribunalului Buzău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 435391